

Lịch Sử Ẩn Kín của Câu Bốn Mười – Số Mười Bốn

Khốn Nạn Thứ Hai - Phần Một

Jeff Pippenger

2026-06-05

Trong bài trước, chúng ta đã đối chiếu các đặc điểm tiên tri của tiếng kèn thứ năm, tức tai vạ thứ nhất, với đạo luật ngày Chúa nhật sắp đến. Khi xem tiếng kèn thứ năm là tiếng kèn đầu tiên trong ba tiếng kèn cuối cùng, từ cách tiếp cận cho rằng điều thứ nhất minh họa điều cuối cùng, thì vai trò tiên tri của Hội giáo trong tai vạ thứ nhất được đối chiếu với trận động đất trong Khải huyền 11. Ngày hôm sau sau khi chúng ta thảo luận bài viết này trong buổi nhóm Sa-bát, tôi nhận được một thư điện tử từ một người bạn, và người bạn ấy cũng đang cố gắng đối chiếu tiếng kèn thứ sáu, tức tai vạ thứ hai, với đạo luật ngày Chúa nhật sắp đến. Đây là một cách tiếp cận hợp lệ, vì ba tiếng kèn cuối cùng là ba tai vạ.

Và tôi thấy, và nghe một thiên sứ bay giữa trời, lớn tiếng nói rằng: Khốn, khốn, khốn cho những kẻ ở trên đất, vì những tiếng kèn khác của ba thiên sứ còn lại, là những vị sắp thổi kèn!
Khải Huyền 8:13.

Ba tiếng kèn cuối cùng là một biểu tượng riêng biệt trong bảy tiếng kèn, cũng như ba hội thánh cuối cùng là riêng biệt với bốn hội thánh đầu tiên, và ba ẩn cuối cùng là riêng biệt trong bảy ẩn. Lễ thật tiên tri này đã nhiều lần được đề cập qua các năm. Cùng với việc suy xét ánh sáng phát sinh từ việc xem tai vạ thứ nhất và thứ ba như một biểu tượng alpha và omega, chúng ta cũng phải xem xét ba tai vạ như một sự ứng nghiệm ba mặt của lời tiên tri.

Một sự ứng nghiệm ba mặt của lời tiên tri cho thấy rằng mọi đặc tính tiên tri của nạn khốn thứ nhất và thứ hai đều sẽ hiện hữu trong nạn khốn thứ ba. Nạn khốn thứ nhất là Hội giáo của Ả Rập, và nạn khốn thứ hai là Hội giáo của Thổ Nhĩ Kỳ. Nạn khốn thứ nhất là để “hành hạ”, còn nạn khốn thứ hai là để “giết” một phần ba loài người.

Sự hành hạ của Tai Vạ Thứ Nhất

Và chúng được phép, chẳng phải giết họ, nhưng khiến họ bị hành hạ trong năm tháng; và sự hành hạ của chúng giống như sự hành hạ của bò cạp khi nó chích người ta. ... Chúng có những đuôi giống như bò cạp, và nơi đuôi chúng có những ngòi; quyền năng của chúng là làm hại loài người trong năm tháng. Khải Huyền 9:5, 10.

Sự Kết Thúc của Tai Họa Thứ Hai

Và bốn thiên sứ đã được tháo xiềng, là những vị đã được chuẩn bị cho giờ, ngày, tháng, và năm ấy, để giết phần ba loài người. ... Bởi ba tai vạ này mà phần ba loài người bị giết, bởi lửa, khói, và diêm sinh từ miệng chúng phun ra. Khải Huyền 9:15, 18.

Hai phần ba loài người không bị giết vẫn không ăn năn.

Còn những người khác, là những kẻ không bị giết bởi các tai vạ ấy, vẫn không ăn năn về các việc tay mình đã làm, để thôi không thờ lạy ma quỷ và các hình tượng bằng vàng, bằng bạc, bằng đồng, bằng đá, và bằng gỗ, là những vật chẳng có thể thấy, nghe, hay đi được. Họ cũng không ăn năn về những sự giết người của mình, về các tà thuật của mình, về sự gian dâm của mình, hay về những sự trộm cắp của mình. Khải Huyền 9:20, 21.

Bảy tiếng kèn tiêu biểu cho bảy tai vạ cuối cùng, và trong câu hai mươi, các tiếng kèn được gọi là những tai vạ. Hoa Kỳ là một phần ba của liên minh ba mặt gồm con rồng, con thú và tiên tri giả, và nó bị giết như vương quốc thứ sáu vào thời điểm luật ngày Chủ nhật. Sự chết của nó xảy đến vì sự thờ phượng giả dối, được tiêu biểu bởi “các công việc của tay họ,” sự “thờ phượng” “ma quỷ và các thần tượng bằng vàng, bằng bạc, bằng đồng, bằng đá và bằng gỗ,” bởi “những sự giết người,” “phù phép,” “gian dâm” và “trộm cắp.”

Sự thờ phượng giả dối, được tiêu biểu bởi việc thờ phượng ngày Chủ nhật, là “nguyên nhân” cần phải ăn năn, nhưng họ đã không ăn năn; vì thế “hậu quả” là sự hành hạ và sự chết do những châu chấu của Hôi giáo đem đến. Mặc dù một phần ba loài người, tức Hoa Kỳ, bị giết tại sắc luật ngày Chủ nhật, hai phần ba còn lại vẫn không ăn năn.

Sự Khốn Khổ và các Thiên Sứ

Khốn nạn thứ nhất và thứ hai tương ứng với thiên sứ thứ nhất và thứ hai trong lịch sử Phong trào Miller, và lịch sử ấy được lặp lại đến từng chi tiết trong lịch sử của một trăm bốn mươi bốn ngàn người. Lịch sử của một trăm bốn mươi bốn ngàn người là lịch sử của thiên sứ thứ ba và tương ứng với khốn nạn thứ ba. Cũng như các dấu mốc của lịch sử Phong trào Miller được lặp lại trong lịch sử của một trăm bốn mươi bốn ngàn người, thì các dấu mốc của khốn nạn thứ nhất và thứ hai cũng sẽ được lặp lại trong lịch sử của thiên sứ thứ ba.

“Các sứ điệp thứ nhất và thứ hai đã được ban ra vào các năm 1843 và 1844, và hiện nay chúng ta đang ở dưới sự công bố của sứ điệp thứ ba; nhưng cả ba sứ điệp ấy vẫn còn phải được rao truyền. Hiện nay, cũng như bất cứ thời nào trước đây, điều cốt yếu là chúng phải được lặp lại cho những người đang tìm kiếm lẽ thật. Bằng ngòi bút và tiếng nói, chúng ta phải cất lên lời công bố ấy, trình bày trật tự của chúng, cùng sự ứng nghiệm của các lời tiên tri đưa chúng ta đến sứ điệp của thiên sứ thứ ba. Không thể có sứ điệp thứ ba nếu không có sứ điệp thứ nhất và thứ hai. Chúng ta phải truyền đạt các sứ điệp này cho thế gian qua các ấn phẩm và các bài giảng, trình bày trong dòng lịch sử tiên tri những điều đã xảy ra và những điều sẽ xảy đến.”
Selected Messages, quyển 2, tr. 104.

Công việc của chúng ta, với tư cách là những người nghiên cứu lời tiên tri, là kết hợp sứ điệp của thiên sứ thứ nhất và thứ hai vào trong sứ điệp của thiên sứ thứ ba. Không có hai sứ điệp đầu thì không thể có sứ điệp thứ ba, vì “không thể có cái thứ ba nếu không có cái thứ nhất và thứ hai.” Điều này đúng về phương diện “trình tự,” vì nếu không có cái thứ nhất và thứ hai, thì cái thứ ba thực ra lại là cái thứ nhất. Điều này cũng đúng về phương diện “nội dung,” vì các đặc tính tiên tri của thiên sứ thứ nhất và thứ hai xác định các đặc tính của thiên sứ thứ ba. Về mặt toán học, không có cái thứ ba nếu không có cái thứ nhất và thứ hai; và về mặt tiên tri, không có các cột mốc trong thiên sứ thứ ba, nếu các cột mốc của thiên sứ thứ nhất và thứ hai bị bỏ ra ngoài.

“Đức Chúa Trời đã đặt các sứ điệp của Khải-huyền 14 vào vị trí của chúng trong dòng tiên tri, và công việc của chúng sẽ không chấm dứt cho đến khi lịch sử của thế gian này khép lại. Sứ điệp của thiên sứ thứ nhất và thứ hai vẫn là lẽ thật cho thời kỳ này, và phải cùng tiến hành song song với sứ điệp tiếp theo sau. Thiên sứ thứ ba công bố lời cảnh báo của mình bằng tiếng lớn. ‘Sau những điều này,’ Giăng nói, ‘tôi thấy một thiên sứ khác từ trời xuống, có quyền phép lớn; và đất được soi sáng bởi sự vinh hiển của người.’ Trong sự soi sáng này, ánh sáng của cả ba sứ điệp được kết hợp lại.” The 1888 Materials, 803, 804.

Công việc của chúng ta là chỉ ra “trong dòng lịch sử tiên tri những điều đã xảy ra” trong phong trào Millerite, “và những điều sẽ xảy đến” trong phong trào của một trăm bốn mươi bốn nghìn người.

“Chúa sắp trừng phạt thế gian vì tội ác của nó. Ngài sắp trừng phạt các tổ chức tôn giáo vì đã khước từ ánh sáng và lẽ thật đã được ban cho họ. Sứ điệp lớn lao, kết hợp sứ điệp của thiên sứ thứ nhất, thứ hai và thứ ba, phải được rao truyền cho thế gian. Đây phải là trọng trách của công việc chúng ta.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, tập 7, tr. 950.

Sự kết hợp của sứ điệp thiên sứ thứ nhất và thứ hai chính là điều làm sáng đất khi thiên sứ trong Khải-huyền đoan mười tám giáng xuống. Bà đã nói: “‘Sau những sự ấy,’ Giăng nói, ‘tôi thấy một vị thiên sứ khác từ trời xuống, có quyền lớn, và đất được sáng bởi vinh hiển người.’ Trong sự soi sáng này, ánh sáng của cả ba sứ điệp được kết hợp lại.” “Sự soi sáng” gắn liền với việc “đất” được “làm cho sáng” được thực hiện khi “ánh sáng của cả ba sứ điệp được kết hợp lại.” Công việc kết hợp, từng hàng nối tiếp từng hàng, ba sứ điệp bằng cách đem lịch sử của phong trào Millerite vào thế song song với lịch sử của một trăm bốn mươi bốn ngàn người cũng phải được thực hiện với ba sự khôn.

Sự sụp đổ của Ba-by-lôn, như được thiên sứ thứ hai công bố, không thể tách rời khỏi sứ điệp của thiên sứ thứ nhất. Sứ điệp của thiên sứ thứ nhất đã xác định Sự Tái Lâm của Đấng Christ vào năm 1843, và khi sứ điệp ấy thất bại, hậu quả của sứ điệp đó đã tạo nên sự sụp đổ của các hội thánh Tin Lành. Hậu quả ấy là thiên sứ thứ hai; nguyên nhân là sự thất bại của thiên sứ thứ nhất. Nếu không có thiên sứ thứ nhất, thì đã không có sự sụp đổ của Ba-by-lôn như được thiên sứ thứ hai công bố. Yếu tố gắn kết nguyên nhân và hậu quả với nhau là “thời điểm”. “Thời điểm” (1843) đã không trở thành hiện thực, và sự thất bại ấy đã tạo ra “hậu quả”. “Nguyên nhân” là sai lầm trong việc xác định rằng ba lời tiên tri mà Miller đã đi đến kết luận không đúng là sẽ chấm dứt vào khoảng năm 1843. Ba lời tiên tri ấy—1335, 2300, và 2520 năm—đã được Miller tin rằng sẽ kết thúc với việc Đấng Christ ngự đến trong các đám mây vào năm 1843. Khi các lời tiên tri về thời gian mà Miller đã hiểu sai không ứng nghiệm, điều đó đã cung cấp lý do để những người Tin Lành từ chối sứ điệp của thiên sứ thứ nhất, và thiên sứ thứ hai đã đến. Thiên sứ thứ nhất là “nguyên nhân”, và thiên sứ thứ hai là “hậu quả”.

Sứ điệp của thiên sứ thứ nhất và thứ hai không thể bị tách rời, vì chúng được liên kết với nhau về mặt tiên tri bởi thời gian tiên tri. Tai họa thứ nhất và thứ hai cũng được nối kết với nhau về mặt tiên tri bởi “thời gian.” Lời tiên tri về thời gian của tai họa thứ nhất, xác định một trăm năm mươi năm đau đớn, chấm dứt chính xác tại điểm mà lời tiên tri về thời gian của ba trăm chín mươi một năm và mười lăm ngày của tai họa thứ hai, tức tai họa giết chóc, bắt đầu. Lời tiên tri về thời gian nối kết tai họa thứ nhất và thứ hai, đồng thời cũng nối kết sứ điệp của thiên sứ thứ nhất và thứ hai.

Sự ứng nghiệm của các lời tiên tri về thời gian của nạn thứ nhất và nạn thứ hai đã ban quyền năng cho sứ điệp của thiên sứ thứ nhất và khiến thiên sứ trong Khải Huyền 10 giáng xuống để soi sáng thế gian bằng sự vinh hiển của mình. Nói về thiên sứ thứ nhất, Chị White đã ghi lại rằng bà đã được “cho biết rằng sứ mạng của người là soi sáng trái đất bằng sự vinh hiển của mình và cảnh báo loài người về cơn thịnh nộ sắp đến của Đức Chúa Trời.” Đó chính là sứ mạng đồng nhất với sứ mạng của thiên sứ thứ ba trong Khải Huyền 18.

“Thiên sứ hiệp nhất trong việc rao truyền sứ điệp của thiên sứ thứ ba sẽ soi sáng khắp cả đất bằng sự vinh hiển của mình. Ở đây đã được báo trước một công cuộc có tầm mức toàn cầu và quyền năng phi thường. Phong trào phục lâm trong các năm 1840–44 là một sự biểu hiện vinh hiển của quyền năng Đức Chúa Trời; sứ điệp của thiên sứ thứ nhất đã được đem đến mọi trạm truyền giáo trên thế giới, và tại một số quốc gia đã có sự quan tâm tôn giáo lớn lao nhất từng được chứng kiến ở bất cứ xứ nào kể từ cuộc Cải chánh thế kỷ thứ mười sáu; nhưng tất cả những điều này sẽ bị vượt xa bởi phong trào hùng mạnh dưới lời cảnh báo cuối cùng của thiên sứ thứ ba.

“Công việc ấy sẽ tương tự như công việc trong Ngày Lễ Ngũ Tuần. Như ‘mưa đầu mùa’ đã được ban cho trong sự tuôn đổ của Đức Thánh Linh vào buổi đầu của công cuộc rao giảng Tin Lành, để làm cho hạt giống quý báu nảy mầm, thì ‘mưa cuối mùa’ cũng sẽ được ban cho vào lúc kết thúc để làm chín mùa gặt. ‘Bấy giờ chúng ta sẽ biết, nếu chúng ta cứ gắng sức mà biết Đức Giê-hô-va; sự hiện ra của Ngài đã được sấm sãi như rạng đông; Ngài sẽ đến với chúng ta như cơn mưa, như mưa cuối mùa và mưa đầu mùa tưới đất.’ Ô-sê 6:3. ‘Hỡi con cái Si-ôn, hãy vui mừng và hớn hở trong Giê-hô-va Đức Chúa Trời các ngươi; vì Ngài đã ban cho các ngươi mưa đầu mùa vừa độ, và sẽ khiến mưa sa xuống cho các ngươi, tức là mưa đầu mùa và mưa cuối mùa.’ Giô-ên 2:23. ‘Trong những ngày sau rốt, Đức Chúa Trời phán, Ta sẽ đổ Thần Ta trên mọi xác thịt.’ ‘Và hễ ai cầu khẩn danh Chúa thì sẽ được cứu.’ Công vụ các Sứ đồ 2:17, 21.”

“Công cuộc vĩ đại của phúc âm sẽ không kết thúc với sự biểu hiện quyền năng của Đức Chúa Trời kém hơn sự biểu hiện đã đánh dấu lúc khởi đầu của nó. Những lời tiên tri đã được ứng nghiệm trong sự tuôn đổ của mưa đầu mùa vào lúc mở đầu của phúc âm cũng sẽ lại được ứng nghiệm trong mưa cuối mùa vào lúc kết thúc của nó. Đây là ‘những thời kỳ tươi mới’ mà sứ đồ Phi-e-rơ đã trông đợi khi ông nói: ‘Vậy, hãy ăn năn và trở lại, để tội lỗi mình được xóa đi, hầu cho kỳ thơ thái từ trước mặt Chúa đến; rồi Ngài sẽ sai Đức Chúa Jêsus.’ Công vụ 3:19, 20.”
Thiện Ác Đấu Tranh, 611.

Sự ứng nghiệm của các lời tiên tri về thời kỳ của tai họa thứ nhất và thứ nhì đã khiến thiên sứ ngự xuống để soi sáng đất bằng sự vinh hiển của mình vào năm 1840, nhờ đó ban quyền năng cho sứ điệp của thiên sứ thứ nhất; và sự ứng nghiệm của tai họa thứ ba đã khiến thiên sứ ngự xuống để soi sáng đất bằng sự vinh hiển của mình vào ngày 11/9, nhờ đó ban quyền năng cho sứ điệp của thiên sứ thứ ba. Việc soi sáng đất được hoàn tất bởi sự kết hợp của hai phong trào trong một sự ứng dụng song song—hàng trên hàng. Chính sứ điệp về ba tai họa ban quyền năng cho sứ điệp của ba thiên sứ. Chúng được dệt lại với nhau như hai tuyến; một tuyến bên trong và tuyến kia bên ngoài. Ba thiên sứ tiêu biểu cho công việc của dân sự Đức Chúa Trời, và công việc của họ được ban quyền năng bởi sự ứng nghiệm của ba tai họa. Yếu tố bên ngoài là Hội giáo và công việc tiên tri của nó,

còn yếu tố bên trong là Đấng Christ ở trong dân sự Ngài—niềm hy vọng của sự vinh hiển. Vì lý do ấy, Giu-đa được buộc với con lừa trong lời tiên tri của Gia-cốp liên quan đến biểu tượng của mười hai con trai ông trong những ngày sau rốt.

Gia-cốp gọi các con trai mình lại và nói rằng: Hãy nhóm họp lại đây, để ta tỏ cho các con biết điều sẽ xảy đến cho các con trong những ngày sau rốt. Hãy nhóm họp lại, và lắng nghe, hỡi các con trai của Gia-cốp; khá nghe Y-sơ-ra-ên, là cha các con. ... Hỡi Giu-đa, ngươi là người mà các anh em ngươi sẽ ca ngợi: tay ngươi sẽ đặt trên cổ các kẻ thù ngươi; các con trai của cha ngươi sẽ sấp mình xuống trước mặt ngươi. Giu-đa là sư tử con: hỡi con trai ta, ngươi từ nơi môi mà đi lên; người cúi xuống, nằm phục như sư tử, và như sư tử già; ai dám khuấy động người? Cây phủ việt sẽ chẳng lìa khỏi Giu-đa, quyền lập pháp cũng chẳng lìa khỏi giữa hai chân người, cho đến khi Si-lô đến; các dân sẽ quy tụ về người. Người cột lừa con mình vào cây nho, và lừa tơ của lừa cái mình vào cây nho tốt; người giặt áo mình trong rượu nho, và áo xống mình trong huyết nho: Mắt người sẽ đỏ vì rượu nho, và răng người trắng vì sữa. Sáng-thể Ký 49:1, 2, 8–12.

Đấng Christ là Sư tử của chi phái Giu-đa, Đấng đã giặt áo Ngài trong huyết, và là “gốc nho tốt nhất,” theo ý nghĩa tiên tri được cột với “lừa con.” Sứ điệp bề ngoài của ba tai họa được ràng buộc với sứ điệp bề trong của ba thiên sứ. Thiên sứ thứ nhất và thứ hai song hành với thiên sứ thứ ba, và tai họa thứ nhất cùng thứ hai cũng phải song hành với tai họa thứ ba.

Chìa Khóa

Trận chiến của Ni-ni-ve là “chìa khóa” đem bóng tối của Hồi giáo đến trên thế giới khi vết thương chí tử của Công giáo La Mã được chữa lành vào luật ngày Chúa nhật sắp đến, tức là trận động đất của Khải Huyền 11, nơi tai họa thứ ba thành linh xây đến. Nó đến trong “giờ” của trận động đất ấy.

Ngay giờ ấy xảy ra một cơn động đất lớn, một phần mười thành bị sụp đổ, và trong cơn động đất ấy có bảy ngàn người bị giết; những kẻ còn lại đều kính hãi và tôn vinh Đức Chúa Trời trên trời. Tai họa thứ nhì đã qua; kìa, tai họa thứ ba đến mau chóng. Khải Huyền 11:13, 14.

Luật ngày Chủ nhật khởi sự thời kỳ thử nghiệm về hình tượng con thú cho thế gian, và trận chiến Ninivê là chìa khóa xác định sự chinh phục vương quốc thứ sáu, khi kỹ nữ của Ty-ơ được nhớ đến lúc nàng bắt đầu cất tiếng hát những bài ca của mình để ứng nghiệm Ê-sai đoạn hai mươi ba. Sự thử nghiệm về hình tượng con thú là phép thử qua đó số phận đời đời của một người được quyết định, và điều ấy được quyết định trước khi thời kỳ ân điển chấm dứt. Thời kỳ ân điển chấm dứt cho thế gian khi Mi-ca-ên đứng dậy. Thời kỳ thử nghiệm về hình tượng con thú cho thế gian trong Khải-huyền đoạn mười ba, từ câu mười hai trở đi, được tiêu biểu trong thời kỳ thử nghiệm về hình tượng con thú cho Hoa Kỳ.

“Khi nước Mỹ, xứ sở của tự do tôn giáo, sẽ hiệp nhất với Giáo hoàng quyền trong việc cưỡng ép lương tâm và buộc người ta phải tôn kính ngày sa-bát giả, thì dân chúng của mọi quốc gia trên khắp địa cầu sẽ bị dẫn dắt để noi theo gương của nước ấy.” Testimonies, tập 6, tr. 18.

Thời kỳ thử luyện về hình tượng con thú tại Hoa Kỳ phân cách và đóng ấn một trăm bốn mươi bốn ngàn người trong Khải-huyền bảy, và thời kỳ thử luyện về hình tượng con thú đối với thế giới

đóng ấn đoàn dân đông vô số trong Khải-huyền bảy.

“Các dân tộc ngoại bang sẽ noi theo gương của Hợp Chúng Quốc Hoa Kỳ. Dầu nước ấy đi tiên phong, song cùng một cơn khủng hoảng ấy cũng sẽ giáng trên dân sự chúng ta ở khắp mọi nơi trên thế giới.” Chúng Ngôn, quyển 6, tr. 395.

Chiếc chìa khóa được tượng trưng bởi trận chiến Ninive đánh dấu sự khởi đầu của kỳ thử nghiệm về hình tượng cho thế giới, đồng thời cũng đánh dấu sự kết thúc của kỳ thử nghiệm về hình tượng cho Hoa Kỳ. Một chiếc chìa khóa được tượng trưng bởi trận chiến Ninive mở vực sâu không đáy, nơi đem đến trận lụt của Hồi giáo, được tượng trưng như những châu chấu trên thế giới. Chiếc chìa khóa ấy, vào lúc kết thúc tiếng kêu lúc nửa đêm, được dự biểu bởi một chiếc chìa khóa mở chính cùng một vực sâu ấy tại Hoa Kỳ vào lúc bắt đầu tiếng kêu lúc nửa đêm.

Chìa khóa tại Hoa Kỳ được trình bày trong Lê-vi Ký 23 như là lễ kèn, khi con lừa được tháo ra vào lúc bắt đầu sự công bố tiếng kêu lúc nửa đêm. Chìa khóa ấy được vắn khi những quả cầu lửa của Nashville đến. Lễ kèn, và cuộc tấn công vào Nashville khi Hồi giáo được tháo ra, tiêu biểu cho trận chiến thành Ni-ni-ve vào thời điểm luật ngày Chủ nhật.

Luật ngày Chủ nhật là sự chấm dứt của việc công bố tiếng kêu “nửa đêm”, vì khi ấy tiếng kêu ấy chuyển thành tiếng kêu “lớn”, và sự khởi đầu của giai đoạn đó, theo sự tất yếu của lời tiên tri, phải minh họa cho sự kết thúc. Trong tai vạ thứ nhất, Hồi giáo được định để hành hạ các đạo binh của La Mã, là hình bóng của Hoa Kỳ, trong một trăm năm mươi năm. Chiếc chìa khóa (trận chiến tại Nineveh) đánh dấu sự khởi đầu của việc công bố tiếng kêu nửa đêm, cũng như lễ kèn trời vậy. Trong Lê-vi Ký hai mươi ba có mười lăm ngày giữa lễ kèn trời và Lễ Ngũ Tuần, cũng là lễ Lều Tạm. Mười lăm ngày ấy trong thời kỳ thử nghiệm của tượng con thú tại Hoa Kỳ tương ứng với một trăm năm mươi năm hành hạ trong tai vạ thứ nhất. Mười lăm là một phần mười của một trăm năm mươi.

Mười lăm ngày ấy (một trăm năm mươi năm) chấm dứt khi ba trăm chín mươi mốt năm và mười lăm ngày bắt đầu. Kể từ ngày 22 tháng 10 năm 1844, thời gian tiên tri không còn được áp dụng nữa; vì vậy, một trăm năm mươi năm của sự hành hạ là một biểu tượng của mười lăm ngày trong Lê-vi Ký hai mươi ba, bắt đầu với lễ thổi kèn, năm ngày sau đó là sự thăng lên của ngọn cờ hiệu, năm ngày tiếp theo là sự phán xét của Ngày Chuộc Tội, và sau đó là năm ngày dẫn đến sự tuân đồ thuộc Lễ Ngũ Tuần.

Tại đó bắt đầu “một giờ, một ngày, một tháng, và một năm, để giết phần ba loài người.” “Giờ” là giờ của cơn động đất lớn, tức là luật Chủ nhật. “Ngày” là ngày Đức Giê-hô-va báo trả, khi hội thánh Cơ Đốc Phục Lâm ngày thứ bảy Laodice bị nhả ra khỏi miệng của Chúa.

Vì chúng là một dân thiếu sự khôn ngoan, chẳng có chút hiểu biết nào ở trong chúng. Ôi, giá chúng khôn ngoan, giá chúng hiểu điều này, và suy xét về hậu cuộc của mình! Làm sao một người có thể đuổi một ngàn, và hai người khiến một vạn chạy trốn, nếu chẳng phải Vàng Đá của chúng đã bán chúng đi, và Đức Giê-hô-va đã phó chúng lại? Vì vàng đá của chúng chẳng như Vàng Đá của chúng ta, chính các kẻ thù chúng ta cũng làm chúng như vậy. Vì cây nho của chúng thuộc về cây nho của Sô-đôm, và từ các cánh đồng Gô-mô-rơ; nho của chúng là nho đắng, những chùm nho của chúng đều đắng cay; Rượu của chúng là nọc độc của rỗng, và chất

độc tàn bạo của rắn hổ mang. Há điều ấy chẳng được cất giữ nơi ta, và niêm phong giữa các kho tàng ta sao? Sự báo thù và báo ứng thuộc về ta; chân chúng sẽ trượt ngã đúng kỳ: vì ngày tai họa của chúng đã gần, và những điều sẽ giáng trên chúng đang vội đến. Vì Đức Giê-hô-va sẽ xét đoán dân Ngài, và ăn năn vì các tội tớ Ngài, khi Ngài thấy sức lực của chúng đã cạn, chẳng còn ai bị giam giữ hay được để sót lại. Bây giờ Ngài sẽ phán: Các thần của chúng ở đâu, vàng đá mà chúng đã tin cậy ở đâu? Phục truyền luật lệ ký 32:28–37.

“Giờ” của trận động đất ấy là “ngày tai họa của họ.” Đó là sự phán xét trên những kẻ trong vòng Cơ Đốc Phục Lâm không có sự hiểu biết về tri thức được gia tăng trong những ngày sau rốt. Họ đã chọn một vàng đá giả mạo để xây nhà mình trên đó, nhưng thật ra, vàng đá của họ chỉ là cát.

“Sự cảnh báo đã được ban ra: Không được cho phép bất cứ điều gì xen vào làm xáo trộn nền tảng của đức tin mà trên đó chúng ta đã xây dựng kể từ khi sứ điệp đến vào các năm 1842, 1843 và 1844. Tôi đã ở trong sứ điệp này, và từ đó đến nay tôi vẫn đứng trước thế gian, trung thành với ánh sáng mà Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta. Chúng tôi không hề có ý định nhắc chân mình khỏi nền tảng mà trên đó chúng đã được đặt, khi ngày qua ngày chúng tôi tìm kiếm Chúa bằng lời cầu nguyện tha thiết, cầu xin ánh sáng. Các anh chị em nghĩ rằng tôi có thể từ bỏ ánh sáng mà Đức Chúa Trời đã ban cho tôi sao? Nó phải như Vàng Đá Muôn Đời. Nó đã dẫn dắt tôi kể từ khi được ban cho.” Review and Herald, ngày 14 tháng 4 năm 1903.

“Tháng” tượng trưng cho tháng thứ nhất.

Vậy, hỡi con cái Si-ôn, hãy vui mừng và hoan hỉ trong Giê-hô-va Đức Chúa Trời các ngươi; vì Ngài đã ban cho các ngươi mưa đầu mùa cách vừa phải, và sẽ khiến mưa đổ xuống cho các ngươi, mưa đầu mùa và mưa cuối mùa trong tháng thứ nhất. Các sân đập lúa sẽ đầy lúa mì, và các bồn ép sẽ tràn rượu mới và dầu. Ta sẽ bù lại cho các ngươi những năm mà châu chấu đã ăn mất, nào cào cào, sâu ăn lá, sâu non, và châu chấu phá hoại, là đạo binh lớn của Ta mà Ta đã sai đến giữa các ngươi. Các ngươi sẽ ăn dư dật và được no nê, và sẽ ngợi khen danh Giê-hô-va Đức Chúa Trời các ngươi, là Đấng đã đổi đổi cách lạ lùng với các ngươi; và dân Ta sẽ chẳng bao giờ hổ thẹn. Các ngươi sẽ biết rằng Ta ở giữa Y-sơ-ra-ên, và rằng Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời các ngươi, ngoài Ta chẳng có ai khác; và dân Ta sẽ chẳng bao giờ hổ thẹn. Giô-ên 2:23–27.

“Giờ” của luật ngày Chúa nhật đến, Hội giáo của tai vạ thứ ba bắt ngờ giáng xuống, và Cơ Đốc Phục Lâm Laodicea phải hổ thẹn vì đã tin cậy nơi hòn đá của con rắn. Vào lúc ấy, trong tháng thứ nhất, mưa cuối mùa được đổ xuống trên một dân sự đã được thanh tẩy. Khi đó, Hoa Kỳ bị giết, sau sự hành hại kể từ Nashville trở đi. Sự hành hại là sự hủy diệt các thành phố bắt đầu, và vào giờ của luật ngày Chúa nhật, Hoa Kỳ chấm dứt (bị giết) với tư cách là vương quốc thứ sáu của lời tiên tri Kinh Thánh, mở đầu thời kỳ thử nghiệm về tượng con thú cho thế giới, thời kỳ kết thúc khi vương quốc thứ tám đi đến chỗ kết thúc của nó, không có ai giúp đỡ (bị giết).

Sông Ở-phơ-rát

Sông Ở-phơ-rát được liên hệ theo nghĩa biểu tượng với Hội giáo, và Ở-phơ-rát có nghĩa là “sinh nhiều hoa trái, hoặc bùng phát.” Trong tai vạ thứ hai, bốn luồng gió bị trói buộc tại Ở-phơ-rát được thả ra.

Và vị thiên sứ thứ sáu thổi kèn, tôi nghe một tiếng từ bốn sừng của bàn thờ vàng ở trước mặt Đức Chúa Trời, phán cùng vị thiên sứ thứ sáu là vị có kèn rằng: Hãy thả bốn thiên sứ hiện đang bị trói nơi sông lớn O-phơ-rát. Và bốn thiên sứ ấy được thả ra, là những vị đã được chuẩn bị cho giờ, ngày, tháng và năm ấy, để giết một phần ba loài người. Khải Huyền 9:13–15.

Sông Euphrates tượng trưng cho biên cương phía đông của Đất Hứa, và Hội giáo là “con cái phương đông” trong lời tiên tri. Đặc tính tiên tri của họ là bị kiềm giữ rồi được phóng thích, khởi đầu với việc Hagar bị Sarah kiềm giữ.

Đức Chúa Trời phán rằng: Sa-ra, vợ ngươi, quả thật sẽ sinh cho ngươi một con trai; và ngươi sẽ đặt tên nó là Y-sác; Ta sẽ lập giao ước Ta với nó làm một giao ước đời đời, và với dòng dõi nó sau nó. Còn về phần Ích-ma-ên, Ta đã nhậm lời ngươi: Kia, Ta đã ban phước cho nó, sẽ làm cho nó sinh sản đông đúc, và gia tăng nó vô cùng; nó sẽ sinh mười hai vị hoàng tử, và Ta sẽ làm cho nó trở nên một dân lớn. Sáng thế ký 17:19, 20.

Ích-ma-ên đã được lập nên để sinh sản nhiều, và Êuphorát có nghĩa là trù phú. Vào lúc kết thúc lời tiên tri về một trăm năm mươi năm của sự hành hạ thuộc tai vạ thứ nhất, lời tiên tri về một giờ, một ngày, một tháng và một năm bắt đầu khi Hội giáo được thả ra để giết một phần ba loài người. Đến luật ngày Chủ nhật, vương quốc thứ sáu trong lời tiên tri của Kinh Thánh bị giết, và đó là một phần ba của La Mã hiện đại. Hội giáo đã bị kiềm chế vào ngày 11 tháng 8 năm 1840, tại sự trao quyền cho sứ điệp của thiên sứ thứ nhất, và đã được thả ra tại sự trao quyền cho sứ điệp của thiên sứ thứ ba vào ngày 11/9.

Vào ngày 11/9, việc đóng ấn cho một trăm bốn mươi bốn nghìn người đã bắt đầu khi sự phán xét kẻ chết chấm dứt và sự phán xét người sống khởi sự. Khi Hội giáo của tai nạn khôn thứ ba được thả ra vào ngày 11/9, nó lập tức bị kiềm chế trong thời kỳ đóng ấn.

“Khải tượng này đã được ban cho vào năm 1847, khi chỉ có rất ít anh em Cơ Đốc Phục Lâm giữ ngày Sa-bát, và trong số đó cũng chỉ có ít người cho rằng việc giữ ngày ấy đủ tầm quan trọng để vạch ra một ranh giới giữa dân sự của Đức Chúa Trời và những kẻ vô tín. Giờ đây sự ứng nghiệm của Khải tượng ấy đang bắt đầu được nhìn thấy. ‘Sự khởi đầu của thời kỳ hoạn nạn’ được nhắc đến ở đây không chỉ về thời điểm khi các tai vạ bắt đầu được đổ ra, nhưng chỉ về một giai đoạn ngắn ngay trước khi chúng được đổ ra, trong khi Đấng Christ đang ở nơi thánh. Vào lúc ấy, khi công việc cứu rỗi đang đi đến chỗ kết thúc, hoạn nạn sẽ giáng xuống thế gian, và các dân sẽ nổi giận, nhưng bị kiềm giữ để không ngăn trở công việc của vị thiên sứ thứ ba. Vào lúc ấy, ‘mưa cuối mùa,’ hay sự tươi mới đến từ sự hiện diện của Chúa, sẽ đến, để ban quyền năng cho tiếng lớn của vị thiên sứ thứ ba, và chuẩn bị các thánh đồ đứng vững trong thời kỳ khi bảy tai vạ cuối cùng sẽ được đổ ra.” *Early Writings*, 85.

“Thời kỳ ngắn” dẫn đến sự kết thúc thời kỳ ân điển là khoảng thời gian “Đấng Christ ở trong đền thánh” để “hoàn tất” “công cuộc cứu rỗi.”

“Trong hệ thống hình bóng, là bóng của sự hy sinh và chức tế lễ của Đấng Christ, việc làm sạch đền thánh là nghi lễ cuối cùng do vị thầy tế lễ thượng phẩm thực hiện trong chu kỳ chức vụ hằng năm. Đó là công việc kết thúc của sự chuộc tội—sự cất bỏ hay loại trừ tội lỗi khỏi Y-sơ-ra-ên. Điều ấy là hình bóng báo trước công việc kết thúc trong chức vụ của Thầy Tế Lễ

Thượng Phẩm chúng ta trên trời, tức là sự cất bỏ hay xóa sạch tội lỗi của dân Ngài, là những tội đã được ghi trong các hồ sơ trên trời. Nghi lễ này bao hàm một công việc tra xét, một công việc phán xét; và nó trực tiếp đi trước sự tái lâm của Đấng Christ trong mây trời với quyền năng và vinh quang lớn lao; vì khi Ngài đến, mọi trường hợp đều đã được quyết định. Đức Chúa Jêsus phán: ‘Phần thưởng của Ta ở với Ta, để ban cho mỗi người tùy theo công việc họ làm.’ Khải-huyền 22:12. Chính công việc phán xét này, trực tiếp đi trước sự tái lâm, được loan báo trong sứ điệp của thiên sứ thứ nhất ở Khải-huyền 14:7: ‘Hãy kính sợ Đức Chúa Trời, và tôn vinh Ngài; vì giờ phán xét của Ngài đã đến.’” Thiện Ác Đấu Tranh, 352.

Việc “xóa bỏ tội lỗi của dân Ngài” diễn ra trong kỳ phán xét người sống.

Vậy, hãy ăn năn và quay trở lại, để tội lỗi anh em được xóa bỏ, hầu cho những kỳ phục hưng đến từ sự hiện diện của Chúa; và Ngài sẽ sai Đức Chúa Jêsus Christ, Đấng đã được rao giảng cho anh em từ trước; Đấng mà trời phải tiếp nhận cho đến kỳ muôn vật được phục hồi, là điều Đức Chúa Trời đã phán bởi miệng các thánh tiên tri của Ngài từ thuở sáng thế. Công vụ các Sứ đồ 3:19–21.

Để ăn năn, một người phải còn sống, và sự ăn năn mà ở đây Phi-e-rơ đang đề cập theo nghĩa trọn vẹn của nó diễn ra khi “kỳ thơ thái sẽ đến.” Sự yên nghỉ và sự sáng khoái là mưa cuối mùa, đã bắt đầu khi vị thiên sứ quyền năng trong Khải-huyền mười tám ngự xuống để soi sáng đất bằng vinh hiển của Ngài. Vị thiên sứ quyền năng ấy cũng chính là thiên sứ thứ nhất của ngày 11 tháng 8 năm 1840 đã ngự xuống khi Hội giáo bị kèm hãm, và thiên sứ ấy “không ai khác hơn chính là Đức Chúa Jêsus Christ.” “Sự sáng khoái” và “kỳ muôn vật đổi mới” bắt đầu với việc Hội giáo được thả ra để chọc giận các nước, rồi bị kèm hãm lại trong khi một trăm bốn mươi bốn ngàn người được đóng ấn. 9/11 đánh dấu kỳ sáng khoái và yên nghỉ, tức là mưa cuối mùa, và cũng đánh dấu giai đoạn của “kỳ muôn vật đổi mới.” Điều được khôi phục trong hội thánh, là hội thánh từ cuộc phân loạn năm 1863 vốn đã là hội thánh chiến đấu, nhưng sẽ trở thành hội thánh đắc thắng, chính là thời kỳ đóng ấn của một trăm bốn mươi bốn ngàn người.

Hội thánh chiến đấu là một hỗn hợp giữa lúa mì và cỏ lùng, còn Hội thánh đắc thắng là lễ dâng lúa mì trái đầu mùa của Lễ Ngũ Tuần. 9/11 là lần đầu tiên Ba-la-am đánh con lừa, và Ba-la-am (Hoa Kỳ) đã lập tức khởi sự một cuộc chiến tranh toàn cầu chống khủng bố ngay sau cuộc tấn công bất ngờ ấy. Con lừa của Ba-la-am tượng trưng cho ba tai họa hợp thành tai họa thứ ba, và diễn tiến song song với sứ điệp của ba thiên sứ. Vì vậy, ba tai họa được cai quản theo phương diện tiên tri bởi ba bước của ba thiên sứ. Vì lẽ đó, lần thứ hai Ba-la-am đánh con lừa là một sự gấp đôi, như luôn luôn xảy ra ở bước thứ hai. Giữa hai vườn nho của vùng đất vinh hiển cổ xưa theo nghĩa đen và vùng đất vinh hiển hiện đại theo nghĩa thuộc linh, Hội giáo đã đánh Israel vào ngày 7 tháng 10 năm 2023, và ngay lập tức đã có một sự kiểm chế đặt trên Gaza, rồi sau đó Hội giáo sẽ đánh Nashville.

Cuộc tấn công ở Nashville là cuộc tấn công bất ngờ thứ hai trong hai cuộc tấn công mà trong lời chứng của Balaam xảy ra giữa các vườn nho. Nashville đánh dấu mốc đường tiên tri khi sứ điệp của tiếng kêu lúc nửa đêm kết hợp với thiên sứ thứ hai. Sứ điệp tiếng kêu lúc nửa đêm bắt đầu khi hai môn đồ của Đấng Christ, (đại diện cho sứ điệp của thiên sứ thứ hai) cỡi con lừa ra vào lúc khởi đầu của cuộc khai hoàn tiến vào thành. Đám rước ấy rốt cuộc dẫn đến thập tự giá, là điều tượng

trung cho con địa chấn của luật ngày Chủ nhật sắp đến, nơi người đàn bà điếm là La Mã thắng hơn vương quốc thứ sáu của lời tiên tri Kinh Thánh, sau khi đã bị quên lãng trong lịch sử của Hoa Kỳ.

Khi con điếm bắt đầu cất lên những bài ca của nó vào lúc luật ngày Chúa nhật được ban hành, trận chiến tại Nineveh sẽ được lặp lại, và chiếc chìa khóa sẽ được vận để đánh dấu sự khai mở thời kỳ thử nghiệm của hình tượng con thú trên thế giới. Trận chiến tại Nineveh là sự kết thúc của sự công bố tiếng kêu lúc nửa đêm, rồi từ đó chuyển thành tiếng kêu lớn của vị thiên sứ thứ ba. Sự khởi đầu của thời kỳ ấy, vốn được đánh dấu bởi cuộc tấn công bất ngờ nhắm vào Nashville, cũng sẽ đã được dự biểu bởi trận chiến tại Nineveh, vì Chúa Giê-su, là Alpha và Omega, luôn minh họa sự cuối cùng bằng sự khởi đầu. Cuộc tấn công vào Nashville, theo sự tất yếu tiên tri, sẽ bao hàm những yếu tố của một chiến thắng của La Mã trước Ba Tư, là điều cho phép Hội giáo phủ đầy đất bằng sự tối tăm. Donald Trump là biểu tượng của hình tượng của La Mã, vì thế ông sẽ thắng thế trong trận chiến tại Nineveh gắn liền với cuộc tấn công vào Nashville, nhưng sức mạnh của ông để chống lại trận lụt của Hội giáo sẽ bị suy kiệt.

Trận chiến mà Ronald Reagan đã thành công trong việc giành thắng lợi vào năm 1989 là một cuộc chiến tranh lạnh đã bắt đầu vào cuối Thế Chiến thứ Hai. Cuộc chiến tranh lạnh của Trump là trận Panium, và nó dẫn đến Thế Chiến thứ Ba tại đạo luật Chủ nhật, vốn đã được tiêu biểu bởi trận Actium và cũng bởi trận Nineveh. Cuộc chiến tranh lạnh của Trump, được tượng trưng bởi trận Panium, dẫn đến việc hạ xuống “bức tường” ngăn cách giữa giáo hội và nhà nước trong Hiến pháp, như đã được tiêu biểu bởi việc hạ xuống “bức tường” Berlin vào năm 1989.

Nashville tượng trưng cho điếm mà con lừa của Balaam ép chân Balaam vào tường, qua đó xác định một sự làm què quặt tại bức tường. Thời kỳ của tiếng kêu lúc nửa đêm bắt đầu bằng một biển cỏ đâm sâu vào bức tường ngăn cách trong Hiến pháp, vì thế đánh dấu sự khởi đầu của việc dựng lên hình tượng con thú (sự liên kết giữa giáo hội và nhà nước) bằng một cột mốc tiêu biểu cho việc phá đổ bức tường ngăn cách vào lúc kết thúc của việc dựng lên hình tượng con thú. Donald Trump sẽ, theo nghĩa tiên tri, phán bằng một sắc lệnh hành pháp, điều tiêu biểu cho sự phán tại luật Chủ nhật, như đã được tiêu biểu qua các Đạo luật về Ngoại kiều và Kích động năm 1798. Tại đó, ông sẽ đánh bại những người theo chủ nghĩa toàn cầu của đảng Dân chủ và những đối tác của họ là những người theo chủ nghĩa toàn cầu RINO của đảng Cộng hòa. Chiến thắng của ông trước các kẻ thù được tiêu biểu bởi Ba Tư trong trận chiến Nineveh sẽ khiến cả hai phía của cuộc chiến chính trị đều bị rút cạn sức mạnh cần thiết để chống lại những châu châu của Hội giáo sẽ lan tràn khắp xứ. Bàn chân bị ép nát của Trump là bức tường ở phần mở đầu của sự công bố tiếng kêu lúc nửa đêm, dẫn đến bức tường ở phần kết thúc.

Chúng tôi sẽ tiếp tục phân khảo sát này về ba tai họa trong bài viết kế tiếp.